

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/420/2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

147/2019. (V. 9.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2018. október 30-án előterjesztett **panaszát** a 2019. május 9-én megtartott – Fráterné Dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén született döntése alapján

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2018. október 30-án, elektronikus úton terjesztette elő panaszát a *Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) kerületi Rendőrkapitánysághoz (a továbbiakban: Kerületi Rendőrkapitányság)* a vele szemben aznap 19 és 20 óra között a B. utcában foganatosított intézkedés miatt. Az intézkedést J., a panaszos volt felesége kezdeményezte, a panaszos megítélése szerint abból a célból, hogy kislányukkal, D.-vel való kapcsolattartásukat az őszi szünetben tönkretegye. A panaszos elmondása szerint J.-vel szemben jogerős ítéletet hoztak zaklatás és rágalmozás miatt, és ellene jogerősen pénzbírságot szabott ki a gyámhivatal a kapcsolattartás akadályozása miatt, ráadásul ellene jelenleg is folyamatban van büntetőeljárás kiskorú veszélyeztetése és kapcsolattartás akadályozása miatt. Folyik továbbá J. ellen okirat hamisítás, hamis tanúzás és hamis vád ügyében közzvadas eljárás. A panaszos előadta továbbá, hogy a gyámhivatal által kirendelt igazságügyi szakértő anyai ellennevelésre utaló jeleket állapított meg. A gyermekben az anya tettei növelik a szorongást, 14 évesen kamaszlányként be is pisil. Ez alapján nem kétséges J. alantas motivációja az intézkedés kezdeményezésére, amelynek célja a panaszos lányával való kapcsolatának rombolása, a gyermek szorongásainak fokozása. A panaszos a helyszínre kikerkező rendőröknek jelezte, hogy feljelentést kíván tenni kiskorú veszélyeztetése és kapcsolattartás akadályozása miatt, ezt írásban meg is fogja tenni a kapitányságon.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos megítélése szerint az iskolai szünet időpontjának megállapításában, valamint kapcsolattartási kérdésekben a rendőrségnek nincs hatásköre eljárni.

A panaszos tájékoztatta a Kerületi Rendőrkapitányságot, hogy az intézkedéssel kapcsolatban panaszt fog tenni a Testületnél.

2) A panaszos 2019. november 18-án, postai úton a Testülethez kézjeggyével ellátott panaszt terjesztett elő, amelyet másnap a Testület elektronikus panaszbejelentő formanyomtatványának kitöltésével is megtett. A panaszában az alábbiakat adta elő.

2018. október 30-án körülbelül 19 óráig kislányával, D.-vel az őszi szünet rá eső részét töltötték. A panaszos ekkor tudta meg, hogy D. édesanyja, J. rájuk hívta a rendőröket, amikor a B. utcában tartózkodtak. A panaszos kiment, hogy bemutassa a rendőröknek a kapcsolattartást szabályozó és egyéb végzéseket, valamint közölte velük, hogy ez egy családjogi jogvita, amelyben a gyámhivatalnak van hatásköre eljárni. Azonban a rendőrök szakmaiatlanul jártak el, egyértelműen az anya oldalát választották egy polgári ügyben, és beleavatkoztak egy családi konfliktusba. Ezáltal lekezelő, részrehajló eljárással nemcsak méltóságában sértették meg a panaszost, de a családhoz, magánélethez, és kapcsolattartáshoz való jogát is megsértették.

A panaszos előadta továbbá, hogy az intézkedő rendőrök be sem mutatkoztak, nem mondták el, hogy miért vannak a helyszínen. Már az első pillanatban nyilvánvaló volt, hogy az ügy részleteinek ismerete nélkül az anyát képviselték. Megkérdezték, hogy hol van a gyerek, arra hivatkozva, hogy azt anyának jogában áll tudnia. A panaszos kérte, hogy lépjenek arrébb adatai felvételéhez, amelyre a rendőrök úgy reagáltak, hogy „minek, úgyis ismeri az adatait”. A panaszos átadta a rendőröknek a kapcsolattartást szabályozó végzést, és elmagyarázta a helyzetet, és azt is elmondta, hogy J.-t kapcsolattartás akadályozása miatt pénzbírságra is büntették. A panaszos jelezte, hogy J. által keltett feszültség miatt a gyermek bepisil, és szóban feljelentést tett kiskorú veszélyeztetése és kapcsolattartás akadályozása miatt. A rendőrnő közölte, hogy egy 14 éves gyerek eldöntheti, hogy hova akar menni (a rendőrnő J. előadása alapján tényként kezelte, hogy hány éves a kislány, és hogy el akar menni). A rendőrnő közölte, hogy meg kell bizonyosodnia arról, hogy a gyerekek minden rendben van. A rendőrnő a panaszos kérdésére közölte, hogy hogy elhangzott olyan, hogy a kislány nincs rendben, illetőleg, hogy anyukával szeretne lenni (amelyet nem a gyermektől hallott). Majd azt is mondta, hogy a jelentésben le kell írnia, hogy a panaszos nem akarja a kislányt megmutatni. A rendőrök a panaszostól kérték annak bizonyítását, hogy a jogszerűen van-e vele gyermek, és a panaszos azon kérdésére, hogy azt állatja-e az édesanyja, hogy nincs láthatása, nem válaszoltak a rendőrök, és arra sem, hogy felmerül-e valamely bűncselekmény gyanúja. A rendőrnő a kapcsolattartási végzés átvételét megtagadta, mondván, hogy azt nem veheti át. A panaszos kérdéseire kitérő választ adott, majd közölte, hogy nem úgy tűnik, mintha a panaszos együtt kívánna működni. A rendőrség közben az édesanyjával nem törődött, aki szabadon járt-kelt, kihívta a gyereket, aki eltévedt a sötétben. A panaszos kérte, hogy írja le a gyermek anyai hívásának tényét, amelyre a rendőrnő közölte, hogy „miért nem hívhatná”. A panaszos megjegyezte, hogy J. a gyámhivatal két alkalommal jogerősen pénzbírással sújtotta a gyermek hívogatása miatt, amely kapcsolattartás akadályozásának minősített. Utána a rendőrnő az anyát kérte meg, hogy a gyereket keresse meg. A rendőrnő ismét kötözködött, és a panaszos kérése ellenére nem mutatkozott be. A panaszos amerikai értesítési címét adta meg, ehelyett a rendőrség később az anya által számukra megadott valótlán lakcímre küldött levelet, és minden dokumentumban ezt tüntették fel lakcímeiként. A panaszos felmutatta az anyát pénzbírással sújtó gyámhivatali határozatot és jelezte azt is, hogy kapcsolattartás akadályozása miatt ellene büntetőeljárás van folyamatban. A rendőrnő eközben visszatért és kérte, hogy mutassa az ítélet 3. oldalát, amit az előbb nem kívánt megnézni. Majd közölte, hogy a szünet fele már eltelt az anya elmondása alapján. A panaszos megmutatta a tanév rendjéről szóló EMMI rendeletet is. Ekkor az anya átvette az irányítást, a gyermek holmijával

kapcsolatban próbált a panaszosnak utasításokat adni, amit a rendőrség támogatott. A panaszosnak feltett kérdésekre hagyták, hogy az anya válaszoljon, és azt is hagyták, hogy közbeszóljon, sőt a szócsöveként jártak el. A panaszos majd megkérdezte, hogy vége van-e az intézkedésnek, mivel fázott, amelyre lekezelő választ kapott. A panaszos kifogásolta az intézkedést, ennek ellenére panaszjogáról nem tájékoztatták.

A panaszos a panaszbejelentő formanyomtatványon úgy nyilatkozott, hogy hozzájárul ahhoz, hogy a Testület a panasz alapján hozott állásfoglalását – teljes körűen anonimizált formában – közzétegye, illetve arról sajtóközleményt jelentessen meg. Továbbá ahhoz is hozzájárul, hogy a Testület a panaszt további kivizsgálásra áttegye az eljárást fogantató rendőri szervhez, amennyiben azt állapítja meg, hogy a panaszban foglalt intézkedés a panaszos alapvető jogait nem vagy csak csekély mértékben sérti.

A panaszos postai beadványához az alábbi iratokat csatolta, valamint megküldte az intézkedésről készült 34 perc 26 másodperc hosszú hangfelvételét.

a) Kerületi Rendőrkapitányság állományába tartozó D. r. századosnak címzett levelében a panaszos előadta, hogy a panaszeljárást felfüggesztő végzés ellen nem kíván fellebbezni. Továbbá arról is beszámolt, hogy a kifogásolt intézkedéskor a rendőrnek világosan jelezte, hogy nincs magyar lakcíme, amelyet (amerikai útlevelével igazolta magát), és megadta az amerikai levelezési címét, amelyet a rendőr le is írt. A panaszos ezzel kapcsolatban kéri a rendőr feljegyzését a Testület vizsgálatához. Azonban a panaszosban felmerül a kérdés, hogy ha bejelentett lakcíme amerikai, akkor a valótlán lakcímadatot milyen forrásból szerezte be és miért a rendőrség. A panaszos az Infotv.-re hivatkozással kéri a rendőrség tájékoztatását, hogy a magyar lakcímet ki adta meg a rendőrség számára és milyen célból, jogalappal, és ezt miért használja a rendőrség. A panaszos kérte ezen lakcím iratokból való törlését, valamint erre vonatkozóan azok kijavítását. A panaszos úgy nyilatkozott, hogy a valótlán lakcímet tartalmazó iratok kiadásához nem járul hozzá, és kéri a helytelen lakcímadatot tartalmazó dokumentumok zártan kezelését, mivel feltételezhetően a valótlán adatot J. adta meg azzal a céllal, hogy a későbbiekben a jelentést bekérje egy gyámhivatali eljárásban és ezt használja fel bizonyítékként. J. ugyanis számos alkalommal valótlán címek megadásával érte el, hogy a panaszosnak szóló iratokat azokra a címekre kézbesítse a hatóság. Ennek alátámasztásául a panaszos csatolva megküldte (a Testületnek is) a * Kerületi Bíróság végzését, amely a panaszos, mint alperes által előterjesztett kézbesítés szabálytalanságával kapcsolatos kifogásait túlnyomórészt alaposnak találta. A panaszos elmondása szerint J. ellen jogerős marasztalás is született zaklatás és rágalmozás miatt, és az ezt tanúsító ítéletet, a felülhitelesítést, és a Budapesti * Bíróság által csináltatott hivatalos fordítást is megküldte. Az * Kerületi Bírósága végzése J.-t, mint alperest a panaszos részére 250 000,00 USD főösszeg és annak a tárgyalást megelőző, 2015. december 14. és 2017. június 23. közötti időszakra vonatkozó, 45.780,82 USD kamat főösszeg megfizetésére kötelezte, tekintettel arra, hogy J. nem nyilatkozott és más módon nem védte meg magát a polgári perben.

A panaszos szerint J. célja feltehetően az, hogy az ellene kibocsátott jogerős ítélet súlyos anyagi felelősségének érvényesítését a magyarországi végrehajtásával megakadályozza úgy, hogy hatósági okiratba foglalt valótlán lakcím adatokat ad meg. J. ellen több okirat hamisítással kapcsolatos ügy van folyamatban, ezért a panaszos kérte a rendőrségtől jogai és magánélet védelmében a valótlán lakcímadat eltávolítását, illetve az azt tartalmazó iratok zártan kezelését.

b) A panaszos által az intézkedésről készített hangfelvételtől az alábbiak voltak megállapíthatók.

A háttér zaj alapján arra lehet következtetni, hogy az intézkedés az utcán zajlik. A panaszos köszön „Jó napot! Csókolom! Szia!”. A rendőrnő megkérdezni, hogy „a kislány merre van”. A

panaszos erre úgy reagál, hogy a kislány a B. utcában van, konkrét helyet az után közöl, miután az édesanyával befejezték az adatfelvételt, az intézkedést és közli, hogy „itt van az összes bírósági irat”, „lépjünk egy kicsit arrébb”, hogy édesanya ne hallhassa az adatokat, illetve ez egy családjogi ügy és a rendőrségnek nincs hatásköre. A rendőrnő azt mondja, hogy az anyának joga van tudni, hogy van a kislány. J. közli, hogy a kislány haza akar menni. A rendőrnő megkéri a panaszzost, hogy foglalja össze az ügyet, hogy ne a panaszzos által felmutatott iratokból kelljen összerakni, de azokat megfogja nézni. A panaszzos elmondja, hogy a bíróság jogerős határozatot hozott kapcsolattartás ügyében, amely alapján a panaszzos kapcsolatot tarthat D.-vel, de „édesanya több pénzt akar, nem jó neki semmi, csinálja a fesztivált”, akit már pénzbírsággal is sújtottak kapcsolattartás akadályozása miatt, és aki a gyereket is tönkre tette. A panaszzos jelzi, hogy J. ellen feljelentést kíván tenni kiskorú veszélyeztetése és kapcsolattartás akadályozása miatt. A rendőrnő tájékoztatja a panaszzost, hogy azt a kapitányságon teheti meg. Majd a gyermek hollléte felől érdeklődik, mivel J. elmondása szerint a kislány vele szeretne lenni és D. elég nagy ahhoz, hogy eldöntse, hogy kivel szeretne lenni és ezekre tekintettel a bíróság kapcsolatot szabályozó határozata irreleváns. A rendőrnő azt is elmondja, hogy rendőrök kötelessége, hogy meggyőződjenek arról, hogy minden rendben van-e vele, és megkérdezzék tőle, hogy melyik szülővel szeretne lenni. A panaszzos nem kívánja, hogy a rendőrök találkozzanak a kislánnyal, mivel családjogi ügyre nincs a rendőrségnek hatásköre. A rendőrnő megkéri a panaszzost, hogy mutassa meg a bíróság azon rendelkezését, amely jelen időpontra, az őszi szünet ezen részére őt kapcsolattartásra feljogosítja. Az iratot nem veheti át, ezért kéri, hogy a panaszzos keresse ki ezen rendelkezését. A panaszzos ennek nem tesz eleget, hanem többször kérdezi, hogy felmerül-e valamilyen bűncselekmény. A rendőrnő elmondja, hogy annak ismerete nélkül ezzel kapcsolatban nem tud nyilatkozni, és többször kéri a panaszzost az irat felmutatására. J. közbe szól, hogy most szolt neki telefonon a kislány, hogy próbál odatalálni. A panaszzos elmondja, hogy nincs egyedül és megkéri J.-t, hogy jelezze neki, hogy menjen vissza és maradjon ott, mert mindjárt mennek. A panaszzos kéri, hogy a rendőrök jegyezzék fel, hogy az édesanya a gyereket hívja telefonon. A panaszzos továbbra sem igazolja, hogy jogosult kapcsolattartásra, és közli a rendőrnővel, hogy ha eddig nem mutatkozott be, akkor ezt most tegye meg. A panaszzos lediktálja az amerikai lakcímét, és az email címét a férfi rendőrnek, majd igazolja, hogy az adott időpontban jogosult a kapcsolattartásra. Majd felmutatja a gyámhivatal J.-t kapcsolattartás akadályozása miatt pénzbírsággal sújtó határozatát, és tájékoztatja a rendőrt, hogy J. ellen jelenleg is folyamatban van eljárás kiskorú veszélyeztetése és kapcsolattartás akadályozása miatt. A rendőrnő is becsatlakozik a beszélgetésbe, jelzi, hogy J. azt mondta neki, hogy az őszi szünet fele már eltelt. A panaszzos szerint ez nem igaz, és ezt a vonatkozó rendelet felmutatásával kívánja alátámasztani. A rendőrnő elmondja, hogy ő pártatlan és a panaszzost is meg akarta hallgatni, de ő nem volt együttműködő. A panaszzos kéri rögzíteni, hogy a kislány az ő engedélye nélkül távozik J.-vel. Közben a rendőrnő kérdésére a kislány elmondja, hogy mielőtt idejöttek az épületben tartózkodott. A rendőrnő közli, hogy nem tudja, hogy ilyen esetben mit tegyenek, mert a kislány el akar menni, és megemlíti, hogy a végzést lefotózta, amelyet a jelentéshez mellékelni fog. Ezt követően J. jelzi, hogy szeretne a gyermek személyes tárgyaihoz és igazolványához hozzájutni, mivel a kislány egy pólóban jött le. J. megadja a címét, ahol a panaszzos a kislánnyal tartózkodott. A rendőrnő közli, hogy ebben a rendőrség nem tud közreműködni. A panaszzos kéri, hogy jelentésben rögzítsék, hogy amíg ő vigyázni nem tudott a gyerekekre, addig J. kicsalta a kislányt, és ő ezt gyerekrablásnak veszi, amelyben a rendőrség közreműködött. Ezt követően vita alakul ki a panaszzos és J. között az őszi szünet kezdetét és végét, és így a kapcsolattartás időtartamát illetően. J. azt is megemlíti, hogy a szünet előtt a panaszzos folyamatos kapcsolattartás jogát gyakorolta. A panaszzos szerint kapcsolattartásra másnap délutánig jogosult, majd felmutat egy kislányról készített és a gyámhivatal által elrendelt igazságügyi szakértői véleményt, annak alátámasztásaként, hogy J. ellene neveli a gyereket. A rendőrnő ezután megkérdezi, hogy akkor miben állapodnak meg a felek. A panaszzos elmondja, hogy nem járul hozzá, hogy J. elvigye a gyereket, de őt nem fogja kirángatni az autóból, azonban a feljelentéseket és a gyámhivatali

beadványokat megfogja tenni. A rendőrnő megkérdezi, hogy kinél van elhelyezve a gyerek. A panaszos közli, hogy J.-vel közösen gyakorolják a felügyeleti jogot, J. hozzáteszi, hogy nála van elhelyezve a D. J. majd afelől érdeklődik ismét, hogy a kislány személyes tárgyai, igazolványához és kisállatához hogyan juthat hozzá, ezt a rendőrnő a felek megállapodására bízta. A panaszos az intézkedés befejeztével akarja ezt rendezni J.-vel megbeszélés vagy hatósághoz való fordulás útján, és konkrét választ nem ad a gyermek iratainak hollétéről. Azonban jelzi, hogy fázik, melyre a rendőrnő közli, hogy „nyilván tudta uram, hogy az utcán fogunk intézkedni”. Erre a panaszos úgy reagál, hogy nem tudta, hogy ilyen hosszadalmas lesz. A rendőrnő elmondja, hogy a körülményeket tisztázniuk kell. J. továbbra is azt szeretné, hogy a rendőri intézkedés keretében kapja vissza a fent említett dolgokat, azonban a rendőrnő közli, hogy ebben a rendőrség nem működhet közre, és közli a panaszossal, hogy már rá nincs szükség, aki el is köszön és elhagyja a helyszínt. J. közli, hogy ő itt marad, hogy a panaszossal egyeztessen.

3) A panaszos 2018. december 18-án, elektronikus úton panasz-kiegészítést terjesztett elő, amelyben kifogásolta, hogy feljelentését a rendőrség elutasította azzal az indokolással, hogy kapcsolattartás akadályozása nem valósult meg, mivel már 2018. október 25. naptól a gyermek vele tartózkodott. Továbbá az elutasító határozatban foglaltaktól ellentétben nem kért rendőri intézkedést a 112-es segélyhívó számon, mivel ő csak jelezte, hogy végzésekkel és papírokkal megy a helyszínre, hogy a szorongásokkal küzdő gyermeknek ne kellejen a konfliktushelyzetben részt vennie. A panaszos szerint a gyerek továbbá nem tudott a rendőri intézkedésről, így felmerül a kérdés, hogy a rendőrök lehetővé tették, hogy J. a helyszínt elhagyva felhívja a kislányt. A rendőröknek és az anyának sem volt fontos, hogy a gyerek fázik, ő mondta neki, hogy üljön be az autóba.

A panaszos azt is előadta, hogy panaszjogának érvényesítésével kapcsolatban nem az intézkedő rendőröktől szerzett tudomást, hanem a Testület létezéséről már korábban is tudott.

a) A panaszos és J. házasság felbontása iránt indított perben született megállapodásáról készült jegyzőkönyv és a Budapesti *kerületi Bíróság 2011-ben azt jóváhagyó végzése, amely rendelkezik a panaszost megillető kapcsolattartásról. Eszerint amennyiben az alperes lakóhelye Magyarország, akkor a panaszos rendszeres kapcsolattartásként minden páratlan héten csütörtökön 14 órától – az intézményi elfoglaltság figyelembevételével – hétfő reggel 8 óráig a gyermekével folyamatosan kapcsolatot tartatni. Minden páros héten a panaszos jogosult szerdai nap 14 órától – az intézményi elfoglaltság figyelembevételével – csütörtöki nap 8 óráig a gyermekkel folyamatosan kapcsolattartásra. A panaszos a mindenkori oktatásért felelős miniszteri rendeletben meghatározott intézményi szünetek fele időtartamában jogosult a gyermekkel kapcsolatot tartani a kezdőnap 9 órájától, a zárónap 19 órájáig. Eltérő megállapodás hiányában páros évben a szünet első felében, páratlan években a szünet második felében. Amennyiben azonban a panaszos tartózkodási helye európai ország, akkor a panaszos időszakos kapcsolattartás keretében jogosult az őszi és tavaszi szünet teljes időtartamában kapcsolatot tartani.

b) * Kormányhivatala kerületi Hivatala J.-t pénzbírsággal sújtó végzés első oldala szerint J. a panaszos 2018. június 16-án kezdődő időszakos kapcsolattartását nem biztosította, gyermeket nem adta át a panaszosnak, ezért vele szemben 20 000 forint összegű pénzbírságot szabtak ki.

c) A *Kerületi Bíróság közös felügyelet megszüntetése és járulékai iránt indított perben végzés első oldalának tanúsága szerint J.-t a bíróság 30 000 forint pénzbírással sújtotta.

d) A panaszos többek között megküldte még a * Kormányhivatalának apai kapcsolattartás végrehajtás ügyében 2018. augusztus 27-én hozott végzését és J. ellen kiskorú veszélyeztetése és kapcsolattartás akadályozása miatt tett feljelentését.

4) A panaszos 2018. december 19-én megküldött elektronikus leveléhez csatolva megküldte az intézkedés napján kelt jelentés másolati példányát, amely megítélése szerint az abban foglalt valótlanosságok és indokolatlanul sértő megjegyzések is alátámasztják panasza jogosultságát. A Testület a jelentést az Állásfoglalás II. részében ismerteti.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A rendőrség megküldte a panaszos 2018. október 30-án előterjesztett beadványa alapján indult panasz eljárás felfüggesztéséről rendelkező végzését.

2) S. r. törzsőrmester és B. r. őrmester 2018. október 30-án kelt jelentésében az alábbiak olvashatók.

A rendőrök a szolgálatuk teljesítése során 19 óra 9 perckor a *Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK)* utasítására jelentek meg B. utca 4. szám alatt, mivel onnan gyermekláthatási vitáról érkezett bejelentés. S. r. törzsőrmester a helyszínen intézkedés alá vonta és igazoltatta a bejelentőt, J.-t, aki magát vezetői engedélyével igazolta. Megállapítást nyert, hogy J. a körözésben nem szerepel, és adatainak zártan kezelését nem kérte.

J. kérdésre elmondta, hogy volt férjével, a panaszossal 12 éve laknak külön és 2011. évben hivatalosan is elváltak. Van egy közös, 14 éves lányuk, aki felett a szülői felügyeleti jogot közösen gyakorolják a panaszossal, viszont a kislány életvitelszerűen nála lakik. Körülbelül 4 éve alakult ki vita közte és a panaszos között a gyermekláthatás miatt, amiért több hatóságnál eljárás van folyamatban. J. előadta továbbá, hogy a gyermek 2018. október 25. óta a panaszosnál tartózkodik, viszont az őszi szünet az édesanya elmondása szerint 2018. október 29-től október 31-ig tart, mivel utána munkaszüneti nap van. A Budapesti * kerületi Bíróság * számú jegyzőkönyvének 3. oldalán szerepel, hogy a panaszos az adott tanítási szünet első felében 9 órától a szünet felének napján 19 óráig tart kapcsolatot lányával. Ez alapján az édesanya véleménye szerint a gyermeknek már haza kellett volna mennie, de az édesapával ezzel kapcsolatban a kapcsolatot nem tudta felvenni. J. több alkalommal beszélt telefonon gyermekével, aki zaklatott állapotban elmondta, hogy haza akar menni hozzá. Ezért J. értesítette a rendőrséget, majd a fenti címre érkezett, mivel a panaszos ott dolgozik és a lánya elmondása szerint jelenleg is ott tartózkodnak.

Eközben TIK tájékoztatta S. r. törzsőrmestert, hogy a panaszos is bejelentést ette a 112-es segélyhívón és elmondta, hogy úton van a címre, és rendőri intézkedést kér.

S. r. törzsőrmester az időközben helyszínre érkező panaszost intézkedés alá vonta és igazoltatta, aki magát csak többszöri felszólításra, végül adatai bediktálásával igazolt. Megállapítást nyert, hogy ő körözési nyilvántartásban nem szerepel és adatai zártan kezelését nem kérte.

A panaszos az intézkedés során arrogáns volt, a rendőr kérdéseire válaszolni nem akart, folyton kitérő kérdésekkel terelte el a válaszadást. Kérdésre, hogy lánya jelenleg hol tartózkodik, válaszolni nem akart, csak annyit közölt, hogy zaklatott állapotban van és bevizelt, viszont a rendőröknek nem kell látni őt.

A panaszos jelezte, hogy bírósági végzéseket hozott magával, viszont azt megmutatni nem akarta, mert álláspontja szerint az nem a rendőrségre tartozik.

A panaszos kifogásolta, hogy a rendőrök meghallgatták J.-t, mert véleménye szerint ez már megvalósítja a részrehajló intézkedést, de elmondani nem akarta, hogy ő miért kért rendőri intézkedést, azt mondta, hogy a rendőröknek azt tudniuk kéne. Majd végül beszámolt arról, hogy J.-vel a kapcsolatuk akkor romlott meg, mikor az édesanya több pénzt kért tőle gyerektartás címen. Továbbá megmutatta a bírósági végzést, valamint elmondása szerint a Magyar Közlönyből nyomtatott példányt, melyben az szerepel, hogy az őszi szünet 2018. október 27. és november 5. között van, amely alapján a gyermeket csak a holnapi napon kéne átadni az édesanyának. Elmondta még, hogy az nem lényeges, hogy a 14 éves lánya hol akar tartózkodni, az a lényeg, hogy a bírósági jegyzőkönyv mit foglal magában. Azt is hozzátette, hogy több eljárás van folyamatban J. ellen, aki rossz hatással van a lányára és erről orvosi papírokkal is rendelkezik.

Időközben J. jelezte, hogy a lánya úton van a címre egyedül, aki könnyes szemmel érkezett az édesanyához, láthatóan zaklatott állapotban volt, közölte, hogy haza akar menni. Majd mivel a hideg időjárástól függetlenül vékony ruházatban volt, beült az édesanyja gépkocsijába. A rendőr igazoltatta D.-t, aki orvosi ellátást nem igényel.

A panaszos sérelmezte, hogy a gyermek az intézkedés során odament az édesanyjához, valamint azt mondta, hogy az ő véleménye szerint ebben a rendőrség közreműködött. Majd olyan kijelentést tett, hogy szerinte J. gyerekrablást követ el, ha a gyereket magával viszi, mely miatt feljelentést fog tenni.

J. kérte a panaszost, hogy a gyermek okmányait és ruházatát, személyes tárgyait és kisállatát adja át, melyre a panaszos nem válaszolt, vele a szemkontaktust sem vette fel. Válaszolni ismét nem akart, mindenre kitérő választ adott, majd át akarta venni a rendőri intézkedés irányítását, több alkalommal azt kérte a rendőröktől, hogy a helyszínen lévő J.-nek ismételjék el, amit ő kíván felé közölni, mert nem akar vele beszélni.

S. r. törzsőrmester felhívta a panaszos figyelmét, hogy amennyiben gyerek okmányai valóban nála vannak, akkor azzal kapcsolatban egyeztessen J.-vel, melyet nem akart tudomásul venni.

S. r. törzsőrmester a feleket jogi felvilágosításban részesítette, melyet ők részben tudomásul vettek, majd tájékoztatták őket, hogy az intézkedésről jelentés fog készülni.

A rendőrök az intézkedést 19 óra 48 perckor fejezték be és ezzel egyidejűleg onnan TIK Központ engedélyével távoztak.

3) S. r. törzsőrmester 2018. október 31-én kelt kiegészítő-jelentésében rögzítette, hogy az intézkedés során hang-, illetve képfelvételt nem készítettek. A fent említett bírósági végzés 1. és 3. oldalát fotózták le és végzés száma és az abban foglaltak miatt, mely a panaszos külön kérése is volt. (Ennek tartalmát a Testület az Állásfoglalás I. rész 3) pontjában ismertette.) A készített képfelvételeket a jelentéshez mellékeltek.

4) K. r. százados járőrszolgálati alosztályvezető a kifogásolt intézkedéssel kapcsolatban parancsnoki kivizsgálást folytatott le, amelynek során a fenti rendőri jelentések alapján az alábbiakat állapította meg.

A kivizsgálás során megállapítást nyert, hogy az intézkedő rendőrök jogszerűen, részrehajlás nélkül jártak el az intézkedés során. A panaszos állítása szerint, mely szerint a járőrök kapcsolattartási kérdésben döntöttek és az iskolai szünet időpontját megállapították, nem állja meg a helyét, mivel egyik fél javára sem állapítottak meg jogot, illetve kötelezettséget. D. nem a járőrök utasítására szállt be az édesanyja gépjárművébe, a gyermek személyes tárgyainak és okmányainak átadására való egyeztetésre történő felhívásra pedig azért kellett sort keríteni, mert a panaszos közvetítőként használta a rendőröket, nem volt hajlandó szóba állni volt feleségével. A panaszos a fenti felhívás miatt vélhette úgy, hogy részére a rendőri intézkedés jog- és érdeksérelmet okoz. A rendőri jelentésben foglaltak szerint a feleket a járőrök jogi felvilágosításban részesítették.

A parancsnoki kivizsgálás szerint említést érdemel az a tény, hogy a szituáció fordított irányt vesz, abban az esetben az édesanya terjeszthetett volna elő panaszt a rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

5) S. r. törzsőrmester a Testület megkeresése alapján 2019. január 22-én kiegészítő-jelentést készített, amelyben fenntartotta a korábbi jelentésében leírtakat, illetve azt az alábbiakkal egészítette ki.

S. r. törzsőrmester a helyszínre érkező panaszosnak napszaknak megfelelően köszönt, bemutatkozott, majd intézkedés alá vonta. A panaszost tájékoztatta az intézkedés okáról, céljáról, melyre elmondta, hogy ő maga kért rendőri intézkedést a segélyhívón keresztül. Kérdésre, hogy miért kért intézkedést, a panaszos annyit mondott, hogy a rendőröknek azt tudniuk kéne.

A rendőri intézkedés részrehajlás nélkül zajlott, mindkét felet meghallgatta S. r. törzsőrmester és egyik fél részére sem állapított meg jogokat és kötelezettségeket, csupán tájékoztatta őket, hogy az esetről rendőri jelentést tud készíteni, a továbbiakban pedig polgári peres eljárás alapján tudnak érvényt szerezni jogaiknak, mert gyermekfelügyelet kérdésében a rendőrségnek nincs hatásköre döntést hozni.

Az intézkedés határozott hangnemben zajlott. Mivel a panaszos nem volt együttműködő, ezért az adott kérdéseket többször kellett feltenni, azokra is csak vonakodva, kitérően válaszolt, illetve át akarta venni a rendőri intézkedés felett az irányítást, több alkalommal követelte, hogy a mellette álló felesége felé a rendőr ismételje el, amit tudomására kíván hozni, mivel ő közvetlenül nem akart vele beszélni.

Az intézkedés során jogi felvilágosítás adására, igazoltatásra és panasztételi jogról való tájékoztatásra került sor (mely szerint panaszt 30 napon belül megteheti a kapitányságon, valamint 20 napon belül a Testületnél).

6) B. r. őrmester 2019. január 22-én a fentiekkel azonos tartalmú jelentést tett.

III.

1) A Testület elsőként azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmekre terjed ki a hatásköre.

A panaszos elmondása szerint amerikai értesítési címét adta meg, ehelyett a rendőrség később az anya által számukra megadott valótlan lakcímre küldött levelet, és minden dokumentumban ezt tüntették fel lakcímeiként. Kifogásolta továbbá, hogy feljelentését a rendőrség elutasította azzal az indokolással, hogy kapcsolattartás akadályozása nem valósult meg, mivel már 2018. október 25. naptól a gyermek vele tartózkodott. Továbbá az elutasító határozatban foglaltaktól ellentétben nem kért rendőri intézkedést a 112-es segélyhívó számon, mivel ő csak jelezte, hogy végzéseket és papírokkal megy a helyszínre, hogy a szorongásokkal küzdő gyermeknek ne kellejen a konfliktushelyzetben részt vennie.

A Testület eljárását a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.). IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. A jogszabály 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kitételétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

- bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
 bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója
 bírálja el.”

Látható, hogy az Rtv. fent idézett 92. §-ának (1) bekezdése értelmében a Testület rendőri intézkedésekkel, mulasztásokkal, valamint kényszerítő eszközök alkalmazásával foglalkozik, így nem jogosult büntetőeljárás keretében foganatosított cselekmények, illetve mulasztások törvényességét elbírálni, mivel ezzel kapcsolatban – és így a feljelentése elutasításával kapcsolatban is – a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény szerinti jogorvoslattal lehet élni. A Testület ugyancsak hatáskör hiányában nem foglalhat állást a rendőrök büntetőjogi felelősségét illetően, mivel ez a bíróság hatáskörébe tartozik. **Mindezek alapján a fentiekkel kapcsolatban előadottak tekintetében a Testület megállapította hatáskörének hiányát.**

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos az Rtv. és rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: a Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, valamint XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz, az alábbiak szerint.

2) A Testület a panasz alapján első körben a rendőrség intézkedési kötelezettségét vizsgálta, mivel a panaszos megítélése szerint a rendőrök jogosulatlanul beleavatkoztak egy családügyi jogvita, amelyben a gyámhivatalnak van hatásköre eljárni.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A fenti rendelkezést a Szolgálati Szabályzat 8-9. §-a az alábbiakkal egészíti ki. A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

A hivatkozott jogszabályhely értelmében – a konkrét eset kapcsán – a Testületnek egyrészt vizsgálnia kellett azt, hogy a rendőrség tudomására jutott információk alapján fennállt-e valamely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség intézkedési kötelezettségét megalapozta, továbbá azt is, hogy az intézkedő rendőrök a megtettek-e mindent, amire az eljárásukra irányadó normák őket felhatalmazták és kötelezték.

a) A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012 évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 210. § (1) bekezdése szerint, „aki a hatósági határozat alapján nála elhelyezett kiskorú és a kiskorúval kapcsolattartásra jogosult személy közötti kapcsolat kialakítását vagy fenntartását a kapcsolattartás kikényszerítése érdekében alkalmazott bírság kiszabását követően is önhibájából

akadályozza, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő”. (kiskorúval való kapcsolattartás akadályozása)

Ezen § (1) bekezdésének alkalmazása során a kiskorú gondozására, nevelésére vagy felügyeletére köteles személynek kell tekinteni a szülői felügyeletet gyakorló szülő, illetve gyám élettársát, továbbá a szülői felügyeleti jogától megfosztott szülőt, ha a kiskorúval közös háztartásban vagy egy lakásban él.

„A kiskorúval való kapcsolattartás akadályozása bűncselekmény elkövetési magatartása a kapcsolat kialakulását vagy fenntartását önhibából történő akadályozása. A 149/1997. (XI. 10.) Korm. r. 33. §-ának (2) bekezdése szerint a gyermek fejlődését veszélyezteti, ha a kapcsolattartásra kötelezett a hatósági határozatban foglaltakat önhibájából ismételten nem, vagy nem megfelelően tesz eleget, és ezzel nem biztosítja a zavartalan kapcsolattartást. Emiatt a gyámhatóság elrendeli a végrehajtási eljárást. Az (5) bekezdésben írtak szerint, aki a végrehajtást elrendelő végzésben írtaknak nem tesz eleget, bírsággal sújthatják. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény a 134-ának d) pontja szerint, ha a teljesítés elmaradása a kötelezettnek felróható, a gyámhatóság a kötelezettel szemben vagyoni helyzete és jövedelmi viszonyai vizsgálata nélkül eljárási bírságot szabhat ki. Az elkövetési magatartás tényállásszerű megvalósításának ideje a kikényszerítés érdekében alkalmazott bírság kiszabását követő időpont. A bűncselekmény alanya csak olyan személy lehet, akinél hatósági határozat alapján jogszerűen helyezték el a kiskorút. Büntethetőséget megszüntető ok, ha az elkövető a kapcsolattartást az elsőfokú ítélet meghozataláig megfelelően biztosítja, és az elmaradt kapcsolattartási formák pótlását megkezdi.” [Belovics Ervin, Molnár Gábor és Sinku Pál: Büntetőjog II. a 2012. évi C. törvény, HVG-ORAC, Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2012, 210-211. o.]

A Btk. 211. § (1) bekezdése értelmében „aki végrehajtható hatósági határozat alapján elhelyezett kiskorút attól, akinél a hatóság elhelyezte, annak beleegyezése nélkül, az elhelyezés tartós megváltoztatása céljából elvisz, illetve a kiskorút rejtve vagy titokban tartja, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. (kiskorú elhelyezésének megváltoztatása)”

„A bűncselekmény védett jogi tárgya a végrehajtható hatósági határozat érvényesülésén keresztül a kiskorú érdeke a számára legmegfelelőbb elhelyezésre. A bűncselekmény passzív alanya csak olyan kiskorú lehet, akit végrehajtható hatósági határozat helyezett el valakinél. Ilyen határozatok meghozatalára a bíróságnak és a gyámhivatalnak van hatásköre. A törvényi tényállás három vagylagos elkövetési magatartást határoz meg, amelyek kötődnek ahhoz, hogy az elhelyezést szabályozó határozatot végrehajtották-e vagy nem. Ha a határozatot végrehajtották, azaz a kiskorú a jogosultnál van, az elkövetési magatartás az elvitel. E körben értékelhető minden olyan magatartás, amelynek következtében a kiskorút elvonják a jogosított felügyelete alól és más környezetben helyezik el. Az elvitel kétmozzanatú cselekmény, amely egyrészt megszünteti a jogosított tényleges felügyeleti jogkörét úgy, hogy egyben létrehozza az elkövető felügyeleti helyzetét. Az elkövetési magatartás ez utóbbi helyzet bekövetkezésével válik befejezetté. Az elvitel történhet közvetlenül a jogosulttól, de történhet közvetetten is például iskolából. Megjegyzendő, hogy a törvényi tényállás nem a végrehajtható hatósági határozat végrehajtásának az eszköze. Ilyen módon nem tényállásszerű az a magatartás, ha a kötelezett a jogosítottnak a határozat ellenére a kiskorút – egyéb magatartás hiányában – nem adja át. Az elkövetési magatartások másik csoportja az elrejtés, eltitkolás, amelyek ugyan tipikusan a végre nem hajtott határozatokhoz kötődnek, de nem minden esetben. Az elrejtés a kiskorú hollétét leplező olyan elhelyezés, amely a jogosult számára való hozzáférhetlenné tételre irányuló aktív magatartásokat öleli fel. A titokban tartás a kiskorú hollétére vonatkozó ismeretek kifejezett tagadását, hamis információk, adatok közlését jelenti, szintén aktív meghatározással valósítható

meg. Az elkövetési magatartásokat a határozat végrehajtását követően is meg lehet valósítani akkor, amikor az elvitel nem állapítható meg – azaz az elkövetőnek nem róható fel, hogy a kiskorú a „birtokba” került –, de ezt követően az elrejtés, eltitkolás körébe illeszthető magatartást valósít meg.” [Belovics Ervin, Molnár Gábor és Sinku Pál: Büntetőjog II. a 2012. évi C. törvény, HVG-ORAC, Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2012, 212-213. o.]

(A Legfelsőbb Bíróság BH2007. 35. számú eseti döntése szerint a kiskorú veszélyeztetésének büntetettét valósítja meg az a szülő, aki a kiskorú bírósági ítéleten alapuló elhelyezését önkényesen megváltoztatja, a másik szülővel való kapcsolattartását huzamos ideig akadályozza, a kiskorút a másik szülő ellen neveli és e kötelességszegő magatartása a kiskorú értékrendjének, jellemének, lelki fejlődésének kedvezőtlen alakulását eredményezi.)

Az intézkedő rendőrök jelentése szerint szolgálatuk teljesítése során 2018. október 30-án 9 óra 9 perckor a TIK utasítására jelentek meg B. utca 4. szám alatt, mivel onnan gyermekláthatási vitáról érkezett bejelentés. A rendőrök a helyszínen felvették a kapcsolatot a bejelentővel, a panaszos volt házastársával, mikor TIK tájékoztatta S. r. törzsőrmestert, hogy a panaszos is bejelentést tett a 112-es segélyhívón és elmondta, hogy úton van a címre, és rendőri intézkedést kér.

A Testület álláspontja szerint a bejelentés alapján felmerült annak a gyanúja, hogy a bejelentő (és panaszos) gyermeke sérelmére jogellenes cselekményt követek/követnek el, ugyanis felmerült kiskorúval való kapcsolattartás akadályozása, valamint kiskorú elhelyezésének megváltoztatása bűncselekmény gyanúja. Ezáltal pedig a rendőrség köteles volt a történeti tényállás tisztázása érdekében a helyszínen megjelenni és a szükséges intézkedéseket megtenni.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentés tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.

b) A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy az intézkedési és a segítségnyújtási kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e.

Az Rtv. 24. § (1) és (2) bekezdése a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségével kapcsolatban rögzíti, hogy a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége megghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) Családjogi könyve (a továbbiakban: CSJK) az alábbiak szerint rendelkezik a szülői felügyeletről.

4:165. § [A különélő szülők megállapodása a felügyeleti jogok megosztásáról és a közös szülői felügyeletről]

(1) A különélő szülők a szülői felügyelettel kapcsolatos jogokat és kötelezettségeket egymás között megoszthatják, és megállapodhatnak abban is, hogy a szülői felügyeletet az egyikük gyakorolja. A szülők erre irányuló megállapodására utal, ha a gyermek hosszabb ideje háborítatlanul egyikük háztartásában nevelkedik.

(2) A házassági vagy a szülői felügyelet rendezése iránti perben a szülők közös kérelmére a bíróság - a gyermek érdekét mérlegelve - a szülők közös szülői felügyeletre és ezzel összefüggésben a gyermek lakóhelyére vagy a szülői felügyelet (1) bekezdés szerinti rendezésére vonatkozó egyezségét jóváhagyja, vagy arról ítélettel határoz.

4:167. § *[A szülői felügyelet gyakorlásának bírósági rendezése]*

(1) A különélő szülők megállapodásának hiányában - kérelemre vagy a gyermek érdekében hivatalból - a bíróság dönt arról, hogy a szülői felügyeletet melyik szülő gyakorolja.

(2) A bíróság a döntés során azt mérlegeli, hogy a gyermek testi, szellemi és erkölcsi fejlődése miként biztosítható a legkedvezőbben.

A szülőknek tájékoztatniuk kell gyermeküket az őt érintő döntésekről, biztosítaniuk kell, hogy az ítélőképessége birtokában lévő gyermekük a döntések előkészítése során véleményt nyilváníthasson, törvényben meghatározott esetben szüleivel közösen dönthessen. A szülőknek a gyermek véleményét - korára, érettségére tekintettel - megfelelő súllyal figyelembe kell venniük.

4:178. § *[A kapcsolattartás joga]*

(1) A gyermeknek joga, hogy különélő szülőjével személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn. A gyermeket nevelő szülő vagy más személy köteles a zavartalan kapcsolattartást biztosítani.

(2) A gyermekétől különélő szülő - ha a bíróság vagy a gyámhatóság eltérően nem rendelkezik - jogosult és köteles gyermekével kapcsolatot tartani.

(3) A szülőnek joga van gyermekével kapcsolatot tartani akkor is, ha a szülői felügyeleti joga szünetel, kivéve, ha a gyermek vagy a gyermekkel közös háztartásban élő hozzátartozója sérelmére elkövetett cselekmény miatt elrendelt távoltartó határozat hatálya alatt áll.

(4) Kivételesen indokolt esetben, a gyermek érdekében azt a szülőt is fel lehet jogosítani a gyermekkel való kapcsolattartásra,

a) akinek a szülői felügyeleti jogát a bíróság megszüntette;

b) aki hozzájárult gyermekének a másik szülő házastársa által történő örökbefogadásához; vagy

c) akinek szülői felügyeleti joga a gyermek ismeretlen személy által történő örökbefogadásához adott hozzájárulásával vagy azért szűnt meg, mert a szülő a gyermeket - annak érdekében, hogy más nevelje fel, személyazonosságának feltárása nélkül - egészségügyi intézményben, arra kijelölt helyen hagyja, a gyermekért hat héten belül nem jelentkezik, és a gyermek örökbefogadására nem került sor.

(5)* A (4) bekezdés szerinti esetben a szülőnek a gyermekkel való kapcsolattartásra való feljogosításáról a szülői felügyeletet megszüntető bíróság vagy - ha a gyermeket nevelésbe vették - a gyámhatóság dönt.

4:180. § *[A kapcsolattartási jog tartalma]*

(1) A kapcsolattartási jog magában foglalja a gyermekkel való személyes találkozást, a gyermeknek a lakóhelyéről vagy a tartózkodási helyéről rendszeresen, meghatározott időtartamra történő elvitelét, a gyermekkel időszakonként, elsősorban az oktatási szünetek és a többnapos ünnepek időszakában való huzamos együttlétet, és kiterjed a kapcsolat személyes találkozás nélküli fenntartására.

4:181. § *[A kapcsolattartás rendezése]*

(1) A kapcsolattartásról a házassági vagy a szülői felügyelet rendezése iránti perben a szülők egyezsége köthetnek; egyezségük hiányában a kapcsolattartásról - kérelemre vagy a gyermek érdekében hivatalból - a bíróság dönt. Ha házassági vagy a szülői felügyelet rendezése iránti per nincs folyamatban, a kapcsolattartásról a szülők megegyezésének hiányában a gyámhatóság dönt. A döntés előtt az érdekelteket és az ítélőképessége birtokában lévő gyermeket meg kell hallgatni.

4:183. § *[Felelősség a kapcsolattartás akadályozásáért, szabályainak megszegéséért]*

(1) Ha a kapcsolattartásra jogosult vagy kötelezett személy a kapcsolattartást kellő indok nélkül akadályozza vagy szabályait megszegi, az ezzel okozott kárt köteles a másik félnek megtéríteni.

(2) A gyámhatóság kérelemre kötelezi a kapcsolattartást kellő indok nélkül akadályozó, a kapcsolattartás szabályait megszegő felet a kapcsolattartás akadályozása, szabályainak megszegése folytán keletkezett igazolt költségek viselésére.

A Testület felhívja a figyelmet a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet (továbbiakban: Gyer.) alábbi rendelkezéseire.

27. § (1) A kapcsolattartás célja, hogy

a) a gyermek és a 28. § (1) bekezdése szerinti kapcsolattartásra jogosult személyek (a továbbiakban: kapcsolattartásra jogosult) közötti családi kapcsolatot fenntartsa, továbbá

b) a kapcsolattartásra jogosult szülő a gyermek nevelését, fejlődését folyamatosan figyelemmel kísérje, tőle telhetően segítse. (...)

(4) Az időszakos kapcsolattartás magában foglalja a gyermekkel a tanítási szünetek és a többnapos ünnepek időszakában való huzamos együttlétet, a külföldre vitel lehetőségével vagy annak a gyermek érdekében való kizárásával.

(5) Nincs helye folyamatos kapcsolattartásnak

a) az időszakos kapcsolattartás ideje alatt,

b) a gyermeket gondozó szülőt megillető, a gyermekkel folyamatosan együtt tölthető időtartam alatt, amelynek mértéke

ba) a kapcsolattartásra jogosultat a kapcsolattartást rendező egyezség, illetve a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozat szerint megillető időszakos kapcsolattartás időtartamát,

bb) ha a kapcsolattartást rendező egyezség, illetve a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozat nem rendelkezik a kapcsolattartásra jogosultat megillető időszakos kapcsolattartás időtartamáról, a két hetet nem haladhatja meg. (...)

29. § (1) A gyámhivatal vita esetében - a Ptk. 4:181. § (2) bekezdésében meghatározottak figyelembevételével - bármelyik fél kérelmére dönt a kapcsolattartásról vagy annak megváltoztatásáról, kivéve, ha a szülő és a gyermek kapcsolattartásának megállapítása a Ptk. 4:181. § (1) bekezdése szerint a bíróság hatáskörébe tartozik.

A fentiekből kitűnik tehát, hogy a kapcsolattartás szabályozása elsősorban a felek megállapodásával, egyezségével, vagy gyámhatósági, illetve gyermekelhelyezési per esetén bírósági határozattal történik. A bíróság vagy végzéssel jóváhagyja a felek egyezségét e tekintetben, vagy a hatályos jogszabályi keretek között (CSJK., Gyer.) szabályozza a gyermek láthatását. A fentiekből az is látható, hogy a CSJK. előírásait, ahogyan a bíróság határozattal rendezett kapcsolattartás előírásait a Gyer. tölti ki részletes tartalommal (pl. a folyamatos és az időszaki kapcsolattartás viszonyával), hiszen az ítélet célja csupán egy végrehajtható és nyomon követhető keret kialakítása, melynek végrehajtásáról önkéntes teljesítés hiányában vagy vita esetén a gyámhatóság gondoskodik, akinek eljárására pedig a Gyer. előírásai vonatkoznak.

Fontos megjegyezni, hogy a kapcsolattartás (gyermek, és vele együtt, illetve tőle külön élő szülő közötti) háromoldalú viszonyában a CSJK. alapvetően gyermeki jogként határozza meg a külön élő szülővel való személyes és közvetlen kapcsolattartás jogát, ezzel szemben a kapcsolattartás a külön élő szülő szempontjából nem csak jog, hanem a gyermekkel szembeni kötelezettség a vele való rendszeres együttlétre. Ezt támasztja alá a Legfelsőbb Bíróság 17. számú Irányelvének VI. pontja, amikor kimondja, hogy a házasság felbontásával nem szűnik meg a szülők közös felelőssége a gyermek sorsáért.

A Testület utal továbbá a Gyermek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény(a továbbiakban: Egyezmény) kihirdetéséről szóló 1991. évi LXIV. törvény 9. cikk 3. pontjára, amely szerint az Egyezményben részes államok tiszteletben tartják a mindkét szülőjétől vagy ezek egyikétől külön élőgyermeknek azt a jogát, hogy személyes kapcsolatot és közvetlen érintkezést tarthasson fenn mindkét szülőjével, kivéve, ha ez a gyermek mindenképp felett álló érdekeivel ellenkezik.

A rendőrségi iratok tanúsága szerint a rendőrök a helyszínen felvették a kapcsolatot, a bejelentővel, J.-vel, aki elmondta, hogy volt férjével, a panaszzal 12 éve laknak külön és 2011. évben hivatalosan is elváltak. A házasságukból egy közös lány gyermek született, aki most 14 éves. J. és a panaszos a szülői felügyeleti jogot közösen gyakorolják, viszont a kislány életvitelszerűen J.-nél lakik. J. szerint körülbelül 4 éve alakult ki vita közte és a panaszos között a gyermekláthatás miatt, amiért több hatóságnál eljárás van folyamatban. A gyermek 2018. október 25. óta a panaszosnál tartózkodik, viszont az őszi szünet az édesanya elmondása szerint 2018. október 29-től október 31-ig tart, mivel utána munkaszüneti nap van. A Budapesti *. kerületi Bíróság * számú jegyzőkönyvének 3. oldalán szerepel, hogy a panaszos az adott tanítási szünet első felében 9 órától a szünet felének napján 19 óráig tart kapcsolatot lányával. Ez alapján az édesanya véleménye szerint a gyermeknek már haza kellett volna mennie, de az édesapával ezzel kapcsolatban a kapcsolatot nem tudta felvenni. J. több alkalommal beszélt telefonon gyermekével, aki zaklatott állapotban elmondta, hogy haza akar menni hozzá. Ezért J. értesítette a rendőrséget, majd a fenti címre érkezett, mivel a panaszos ott dolgozik és a lánya elmondta, hogy jelenleg ott tartózkodik.

A rendőrök az időközben helyszínre érkező panaszost is intézkedés alá vonták, aki a rendőrök kérdéseire válaszolni nem akart, folyton kitérő kérdésekkel terelte el a válaszadást. A lánya jelenlegi tartózkodási helyét sem jelölte meg, csak annyit közölt, hogy zaklatott állapotban van és bevizelt, viszont a rendőröknek nem kell látni őt.

A panaszos jelezte, hogy bírósági végzéseket hozott magával, viszont azt megmutatni nem akarta, mert álláspontja szerint az nem a rendőrségre tartozik.

Majd végül beszámolt arról, hogy J.-vel a kapcsolatuk akkor romlott meg, mikor az édesanya több pénzt kért tőle gyerektartás címen, majd a bírósági végzést megmutatta, valamint elmondása szerint a Magyar Közlönyből nyomtatott példányt, melyben az szerepel, hogy az őszi szünet 2018. október 27. és november 5. között van, amely alapján a gyermeket csak a holnapi napon kéne átadni az édesanyának. Elmondta még, hogy az nem lényeges, hogy a 14 éves lánya hol akar tartózkodni, az a lényeg, hogy a bírósági jegyzőkönyv mit foglal magában. Azt is hozzátette, hogy több eljárás van folyamatban J. ellen, aki rossz hatással van a lányára és erről orvosi papírokkal is rendelkezik.

Időközben J. jelezte, hogy a lánya úton van a címre egyedül, aki könnyes szemmel érkezett az édesanyához, láthatóan zaklatott állapotban volt, közölte, hogy haza akar menni, majd mivel a hideg időjárásból függetlenül vékony ruházatban volt, beült az édesanyja gépkocsijába. A rendőr igazoltatta D.-t, aki orvosi ellátást nem igényelt.

A jelentések szerint S. r. törzsőrmester mindkét felet meghallgatta és egyik fél részére sem állapított meg jogokat és kötelezettségeket, csupán tájékoztatta őket, hogy az esetről rendőri jelentést tud készíteni, a továbbiakban pedig polgári peres eljárás alapján tudnak érvényt szerezni jogaiknak, mert gyermekfelügyelet kérdésében a rendőrségnek nincs hatásköre döntést hozni.

A hangfelvételtől kiderül, hogy a rendőrök meghallgatták mindkét felet és meggyőződtek a kapcsolattartásról rendelkező bírósági végzéssel jóváhagyott egyezség tartalmáról, továbbá a panaszos felmutatta a gyámhivatal J.-t kapcsolattartás akadályozása miatt pénzbírsággal sújtó határozatát. A rendőrnő a kislányt is meghallgatta. A felvételen az nem hallható, hogy a kislány melyik szülővel szeretne lenni, azonban S. r. törzsőrmester azon kijelentése, hogy „nem tudja, hogy ilyen esetben mit tegyenek, mert a kislány el akar menni”, arra enged következtetni, hogy a rendőrök valóban nyilatkoztattak hazameneteli szándékáról a gyermeket, amely alapján megállapították, hogy D. az édesanyjával szeretne menni. A hangfelvételen az is hallható, hogy vita alakul ki a panaszos és J. között az őszi szünet kezdetét és végét, és így a kapcsolattartás időtartamát illetően. J. azt is megemlíti, hogy a szünet előtt a panaszos folyamatos kapcsolattartás jogát gyakorolta.

A kapcsolattartást szabályozó bírósági végzéssel jóváhagyott egyezség úgy rendelkezik, hogy amennyiben az alperes lakóhelye Magyarország, akkor a panaszos rendszeres kapcsolattartásként minden páratlan héten csütörtökön 14 órától – az intézményi elfoglaltság figyelembevételével – hétfő reggel 8 óráig a gyermekével folyamatosan kapcsolatot tartatni. Minden páros héten a panaszos jogosult szerdai nap 14 órától – az intézményi elfoglaltság figyelembevételével – csütörtöki nap 8 óráig a gyermekkel folyamatosan kapcsolattartásra. A panaszos a mindenkori oktatásért felelős miniszteri rendeletben meghatározott intézményi szünetek fele időtartamában jogosult a gyermekkel kapcsolatot tartani a kezdőnap 9 órájától, a zárónap 19 órájáig. Eltérő megállapodás hiányában páros évben a szünet első felében, páratlan években a szünet második felében.

A 2018/2019. tanévrendjéről szóló 13/2018. (VI. 14.) EMMI rendelet 6. § (1) bekezdése szerint az őszi szünet előtti utolsó tanítása nap 2018. október 26. (péntek), a szünet utána első tanítási nap 2018. november 5. (hétfő).

Szükséges rámutatni arra, hogy a panaszos által a helyszínen felmutatott J.-t pénzbírsággal sújtó gyámhivatali határozat alapján felmerült kapcsolattartás akadályozása bűncselekmény gyanúja a panaszos volt felesége részéről. Ugyanakkor az adott esetben az őszi szünet tartalma páratlan nap volt, és bírósági végzéssel jóváhagyott egyezség ilyen esetben egyértelműen nem rendezi a panaszos kapcsolattartáshoz való jogának gyakorlását – és azt közvetlenül megelőző rendszeres kapcsolattartás figyelembe vételével sem –. Továbbá mivel a kislány az édesanyjával akart menni, és a CSJK a kapcsolattartást, annak háromoldalú viszonyában alapvetően gyermeki jogként határozza meg, így a kapcsolattartás akadályozása bűncselekmény olyan szintű gyanúja végső soron nem állt fent J. részről [a Testület 114/2018. (V. 17.) számú állásfoglalása], amely alapján a rendőröknek intézkedniük kellett volna a panaszos kapcsolattartási jogának gyakorlása érdekében.

Mindezek alapján a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőrök nem valósítottak meg jogellenes mulasztást a tekintetben, hogy a felmutatott bírósági végzés ellenére nem biztosították a panaszos és gyermeke közötti kapcsolattartást.

Így adott esetben a rendőrök kötelezettsége a tényállás tisztázásán túl csak felek megfelelő tájékoztatására és a részrehajlás-mentes ügyintézés követelményének betartására terjedt ki, mellyel kapcsolatban a Testület az alábbi megállapításokat teszi.

i) A részrehajlás-mentes intézkedés követelményét az Rtv. 13. § (2) bekezdése rögzíti, amely szerint „a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni”. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

A panaszos megítélése szerint a rendőrök az ügy részleteinek ismerete nélkül az anyát képviselték. A rendőrök elfogadták az anya előadását, miszerint a szünet fele már eltelt, pedig a panaszos megmutatta az EMMI rendeletet is. Ekkor az anya átvette az irányítást, a gyermek holmijával kapcsolatban próbált a panaszosnak utasításokat adni, amit a rendőrség támogatott. A panaszosnak feltett kérdésekre hagyták, hogy az anya válaszoljon, és azt is hagyták, hogy közbeszóljon, sőt a szócsöveként jártak el.

Az intézkedésről készített parancsnoki kivizsgálás alapján megállapítást nyert, hogy az intézkedő rendőrök jogszerűen, részrehajlás nélkül jártak el az intézkedés során. A panaszos állítása szerint, mely szerint a járőrök kapcsolattartási kérdésben döntöttek és az iskolai szünet időpontját

megállapították, nem állja meg a helyét, mivel egyik fél javára sem állapítottak meg jogot, illetve kötelezettséget. A kislány nem a járőrök utasítására szállt be az édesanyja gépjárművébe, a gyermek személyes tárgyainak és okmányainak átadására való egyeztetésre történő felhívásra pedig azért kellett sort keríteni, mert a panaszos közvetítőként használta a rendőröket, nem volt hajlandó szóba állni volt feleségével.

A jelentések tanúsága szerint a rendőri intézkedés részrehajlás nélkül zajlott, S. r. törzsőrmester mindkét felet meghallgatta és egyik fél részére sem állapított meg jogokat és kötelezettségeket, csupán tájékoztatta őket, hogy az esetről rendőri jelentést tud készíteni, a továbbiakban pedig polgári peres eljárás alapján tudnak érvényt szerezni jogaiknak, mert gyermekfelügyelet kérdésében a rendőrségnek nincs hatásköre döntést hozni.

A Testület a hangfelvétel segítségével megállapította, hogy a rendőrök mindkét felet meghallgatták és a bírói végzést is átolvasták a tényállás tisztázása érdekében. A rendőrök a kapcsolattartási vitában egyik fél javára sem foglaltak állást, hanem azt az Egyezményrel és CSJK-val összhangban a külön élő szülővel való kapcsolattartást, elsősorban gyermeki jogként való megközelítésével próbálták feloldani, de végső soron a konfliktus rendezését a felek megállapodására bízták. A rendőrnő közli ugyanis, hogy nem tudja, hogy ilyen esetben mit tegyenek, mert a kislány el akar menni, majd megkérdezi, hogy miben állapodnak meg a felek. A panaszos elmondja, hogy nem járul hozzá, hogy J. elvigye a gyereket, de őt nem fogja kirángatni az autóból. A hangfelvételen az is hallható, hogy S. r. törzsőrmester tájékoztatja J.-t, hogy a rendőrség nem tud közreműködni abban, hogy a kislány okmányait és személyes tárgyait a panaszostól visszakapja. Ezen vita rendezését a rendőrök szintén felek megállapodására bízza. Mindezekre tekintettel a Testület megállapítása szerint a hangfelvétel alapján nem merült fel olyan körülmény, amely alátámasztotta volna a részrehajló intézkedésre vonatkozó panaszt.

A Testület vizsgálata során nem tudott feltárni olyan körülményt, illetve a panaszos sem tudott igazolni olyan tényt, amely alátámasztotta volna, hogy az intézkedés vele szemben indokolatlanul hátrányosabb volt, ezért a Testület, úgy foglalt állást, hogy a rendőri fellépés módja megfelelt az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás-mentesség és az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményének.

A panaszos előadta, hogy a rendőrök tőle kérték annak bizonyítását, hogy a jogszerűen van-e vele gyermek, és a panaszos azon kérdésére, hogy azt állítja-e az édesanyja, hogy nincs láthatása, nem válaszoltak a rendőrök, és arra sem, hogy felmerül-e valamely bűncselekmény gyanúja.

A hangfelvétel alapján tudható, hogy rendőrnő többször megkéri a panaszost, hogy mutassa meg a bírósági végzés azon rendelkezését, amely jelen időpontra, az őszi szünet ezen részére őt kapcsolattartásra feljogosítja. A panaszos ennek azonnal nem tesz eleget, hanem többször kérdezi, hogy felmerül-e valamilyen bűncselekmény.

A Testület ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy egyrészt a rendőrök a fent kifejtetteknek megfelelően mindkét fél előadását figyelembe vették a körülmények tisztázása során, másrészt a rendőrtől addig nem elvárható, hogy az összes körülmény – jelen esetben a bírósági végzés rendelkezéseinek – ismerete hiányában nyilatkozzon bűncselekmény gyanújának fennállásáról.

ii) Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot,

óvja az ember jogait. A törvény 24. § (1) bekezdése értelmében a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

A rendőrségi iratok szerint a rendőrök tájékoztatták a feleket polgári peres eljárás alapján tudnak érvényt szerezni jogaiknak, mert gyermekfelügyelet kérdésében a rendőrségnek nincs hatásköre döntést hozni.

A Testület megítélése szerint a rendőröknek fel kellett volna hívni a feleket a bíróság által jóváhagyott egyezségük betartására, illetve arra, hogy bíróságtól, illetve gyámhivataltól kérhetik a kapcsolattartás szabályainak – egyértelmű – rendezését, valamint módosítását, tekintettel arra, hogy jelen esetben az időszakos kapcsolattartás időtartama, illetve annak folyamatos kapcsolattartáshoz való viszonya nem volt nyilvánvaló. **Mivel ezen tájékoztatás elhangzása, illetve erre való utalás a felvételen nem hallható és a rendőrségi iratokban sem olvasható, a Testület megítélése szerint sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga.**

3) A Testület a szolgálati fellépés módjával kapcsolatban az alábbi megállapításokat teszi.

A panaszos előadta, hogy az intézkedő rendőrök be sem mutatkoztak, nem mondták el, hogy miért vannak a helyszínen. A rendőrnő kifejezett kérése ellenére az intézkedés közben sem azonosította magát.

S. r. törzsőrmester úgy nyilatkozott, hogy a helyszínre érkező panaszosnak napszaknak megfelelően köszönt, bemutatkozott mielőtt intézkedés alá vonta. A panaszost tájékoztatta az intézkedés okáról, céljáról, melyre a panaszos úgy reagált, hogy ő maga kért rendőri intézkedést a segélyhívón keresztül. Kérdésre, hogy miért kért intézkedést, a panaszos annyit mondott, hogy a rendőröknek azt tudniuk kéne.

Az Rtv. 20. §-a rögzíti a szolgálati fellépés módjára vonatkozó rendelkezéseket, amit a Szolgálati Szabályzat 4. §-a egészít ki. Az Rtv. 20. § (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt minden esetben köteles nevét, azonosító számát, illetve az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Ez alól egyetlen eset kivétel, nevezetesen, ha ez a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, ebben az esetben ugyanis az intézkedés befejezésekor kell az igazolására szolgáló lépéseket megtenni. A Szolgálati Szabályzat 4. § (1) bekezdése szerint a rendőr az intézkedést – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelgéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg.

A hangfelvétel alapján az intézkedést a panaszos köszönését követően S. r. törzsőrmester azzal a kérdéssel kezdi meg, hogy „a kislány merre van”. A panaszos erre úgy reagál, hogy a kislány a B. utcában van, konkrét helyet az után közöl, miután az édesanyjával befejezték az adatfelvételt, az intézkedést. Az intézkedés közben a panaszos kéri S. r. törzsőrmestert, hogy azonosítsa magát, azonban a rendőrnő ezt figyelmen kívül hagyja. A panaszos által készített hanganyag az egész intézkedést felöli, amely abból tudható, hogy a rendőrnő közli a panaszossal, hogy már rá nincs szükség, majd a panaszos el is köszön és elhagyja a helyszínt.

A Testület a hangfelvétel birtokában megállapította, hogy a rendőrök az intézkedés elején nem közölték az intézkedés tényét és célját a panaszossal, és az egész intézkedés alatt – a panaszos kifejezett kérése ellenére – sem azonosították magukat. **Mindezekre tekintettel a Testület úgy**

ítélte meg, hogy sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a szolgálati fellépés módja kapcsán.

4) A Testület vizsgálta a rendőri hangnemet, mivel a panaszos állítása szerint rendőrnek kötözködött és tőle lekezelő választ kapott, amikor jelezte, hogy fázik.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése értelmében a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A Testület szükségesnek tartja kiemelni továbbá a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét kihirdető, Budapesten, 2007. július 4-én kelt a Független Rendőri Szakszervezet főtitkárának, az Országos Rendőrfőkapitányának, és a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete főtitkárának közös nyilatkozatát (a továbbiakban: Etikai Kódex), amely iránymutatásul szolgál a Rendőrség számára a követendő magatartás tekintetében. Az Etikai Kódex 1. pontjának második mondata a rendőrről vonatkozóan előírja: „Önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „A rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint: „Tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A hangfelvételen hallható, hogy a panaszos jelzi, hogy fázik, melyre a rendőr közli, hogy „nyilván tudta uram, hogy az utcán fogunk intézkedni”. Erre a panaszos úgy reagál, hogy nem tudta, hogy ilyen hosszadalmas lesz. A rendőr elmondja, hogy a körülményeket tisztázniuk kell.

A Testület a fentiek nem tartotta sérelmesnek és a hangfelvétel alapján a rendőri hangnemet egyébként sem tartotta kifogásolhatónak, ezért a panaszos ezen része tekintetében megállapította, hogy nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga.

4) A panaszos elmondása szerint bár kifogásolta az intézkedést, ennek ellenére panaszjogáról nem tájékoztatták.

S. törzsőrmester kiegészítő jelentésében rögzítette, hogy az intézkedés során a szükséges jogi felvilágosítást megadta a panaszosnak, és tájékoztatta panasztételi jogáról is, amely szerint panaszt 30 napon belül megteheti a kapitányságon, valamint 20 napon belül a Testületnél.

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése értelmében az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

Az intézkedésről készült hangfelvétel alapján megállapítható, hogy a rendőrök nem tájékoztatják a panaszost panasztételi jogáról, ezért **ezzel kapcsolatban a Testület megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét.**

A Testület az ügy gondos mérlegelése során úgy ítélte meg, hogy a bejelentés alapján a rendőröknek intézkedési kötelezettségük állt fenn, azonban a rendőrök nem valósítottak meg jogellenes mulasztást a tekintetben, hogy a felmutatott bírósági végzés ellenére nem biztosították a panaszos és a gyermeke közötti kapcsolattartást, és nem állapította meg a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogának sérelmét részrehajlás-mentes ügyintézés követelményével kapcsolatban. Ugyanakkor a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét állapította meg rendőrök hatásköri és panaszjoggal kapcsolatos tájékoztatási kötelezettség elmulasztása miatt. Szinten alapjogsérelmet állapított meg a Testület a szolgálati fellépés vonatkozásában, azonban arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőri hangnem miatt nem sérült a panaszos emberi méltóságához való joga.

A megvalósult alapjogsértés a Testület megítélése szerint elérte a súlyosság azon fokát, amely indokolttá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak, ezért a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2019. május 9.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag helyett:
Dr. Lukács Tamás elnök

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag